

energiministeren fastsætte regler om opretholdelse af mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter til opfyldelse af internationale forpligtelser, samt til yderligere imødegåelse af mangel på eller udsigt til mangel på disse varer. Lagringspligten omfatter virksomheder, der importerer eller her i landet producerer mineralolie og mineralolieprodukter. De samlede pligtige lagres størrelse fastsættes af ministeren efter forudgående forelæggelse for Folketingets Energpolitisk Udvalg. Loven indeholder tillige hjemmel til fastsættelse af nærmere regler om afgivelse af de til beregning og kontrol med opfyldelsen af lagringspligten nødvendige oplysninger.

4) Beredskabsloven, jf. lov nr. 1054 af 23. december 1992, som senest ændret ved lov nr. 418 af 31. maj 2000. I henhold til lovens § 28 kan de enkelte ministre inden for deres område pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab samt at træffe særlige foranstaltninger inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab. I henhold til tilsvarende bestemmelser i den dagældende lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab indgik oliebranchen i 1964 en aftale med den daværende ressortmyndighed, Handelsministeriet, om at oprette Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) med henblik på at overtage lagringspligten på medlemsvirksomhedernes vegne.

5) Bekendtgørelse nr. 1184 af 19. december 1992 om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter (mindstelagerbekendtgørelsen) udmønter mindstelagerloven og giver mulighed for at tillade, at de lagringspligtige virksomheder slutter sig sammen om at opfylde lagringspligten. Det er sket ved at lade FDO opfylde størstedelen af lagringspligten på medlemsvirksomhedernes vegne.

6) Bekendtgørelse nr. 1185 af 19. december 1992 om beredskabslagre af mineralolieprodukter (beredskabslagerbekendtgørelsen), som fastsætter lagringspligt for benzin og autodieselolie. Reglerne i denne bekendtgørelse er i vidt omfang identiske med bestemmelserne i mindstelagerbekendtgørelsen, idet det dog kræves, at beredskabslagrene opbevares i særlige beskyttede anlæg.

7) Bekendtgørelse nr. 449 af 11. juni 1999 om størrelsen af beredskabslagre og mindstebeholdninger af mineralolieprodukter, hvorved den størrelsesmæssige lagringspligt for et år ad gangen fastsættes som procentdele af den lagringspligtige omsætning i det foregående kalenderår.

8) Aftale af 11. januar 1993 mellem Energistyrelsen og DSB vedrørende beredskab af flydende brændsel.

9) Lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning. Loven opretholder indtil videre bekendtgørelse nr. 1003 af 14. december 1995 om mindstelagre af brændsel ved elforsyningsvirksomheder. Elforsyningselskaberne har også lagringspligt i henhold til mindstelagerloven.

2. Lovforslagets indhold

Udover formålsbestemmelsen i § 1 indeholder lovforslaget i § 2 definitioner på de af lagringspligten omfattede former for olie, nemlig mineralolie og mineralolieprodukter, og de to typer pligtige lagre, nemlig beredskabslagre og mindstelagre. I § 3 fastsættes, hvem lagringspligten påhviler, og miljø- og energiministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om lagringspligten.

I § 4 bestemmes, at de samlede pligtige lagres størrelse fastsættes af ministeren efter forudgående forelæggelse for Folketingets Energpolitisk Udvalg. Ministeren kan dog for et begrænset tidsrum ændre omfanget af lagringspligten uden forelæggelse for udvalget.

I § 5 tillægges miljø- og energiministeren tilsynet med de lagringspligtige virksomheders overholdelse af loven og regler udstedt i henhold til loven, og det pålægges de lagringspligtige virksomheder at meddele alle nødvendige oplysninger til ministeren til brug for varetagelsen af opgaver efter loven. Endvidere er der indsat hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

I henhold til § 6 kan ministeren bemyndige en under ministeren oprettet institution til at udøve de beføjelser, der i henhold til loven er tillagt ministeren, og ministeren kan tillige afskære klageadgang til anden administrativ myndighed.

§§ 7 og 8 indeholder straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

I § 9 bestemmes, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amter og kommuner

Lovforslaget skønnes hverken at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, amter eller kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lagringspligten retter sig primært mod virksomheder, der her i landet importerer, producerer eller lader